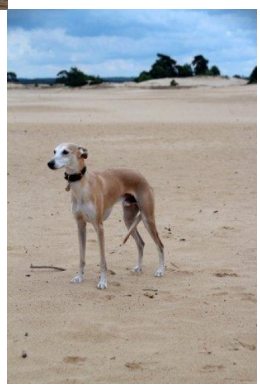
Harley

Harley kwam in 2013 samen met Viper bij ons. Viper was al heel snel bemiddeld en het was duidelijk dat Harley zijn roedelgenoot Viper of -waarschijnlijker- een andere hond miste.

WaarderingNog niet gewaardeerd
Stel een vraag over dit artikel

Gelukkig hebben we in dat soort gevallen altijd Peter en Bianca achter de hand. En die kwamen sowieso heel toevallig langs het Dierencentrum… en zo kwam, tot niet geringe vreugde van zoon Simon, Harley logeren. De dames Whippet ontvingen ook deze soortgenoot met open poten en voor Harley was het leven weer helemaal in orde. Vanuit ons oogpunt was het natuurlijk alleen maar tijdelijk in orde, want er moest wel een nieuw huis gezocht worden.

Gelukkig duurde dat helemaal niet lang. Mensen die al eerder van ons een hond hadden geadopteerd –misschien herinnert u zich Dalí nog?- waren op zoek naar een hond erbij. Het is voor het bemiddelingsteam altijd fijn als mensen zich melden die al een hond van ons of van een zusterorganisatie hebben. Dat scheelt altijd een hoop onderzoek en gewik en geweeg. Besloten werd om de bemiddeling in Kootwijk te laten plaatsvinden. Uiteraard verliep die voorspoedig en Dalí was natuurlijk ook mee; altijd leuk om te zien hoe zo'n vroegere pupil zich ontwikkeld heeft. Harley vond het allemaal wel goed, maar zag nou niet direct de noodzaak in afscheid van Bianca te nemen. Dàt was zijn vrouwtje en wat hem betreft hoefde daar geen verandering in te komen. Na het koffiedrinken bij Brinkhof liepen Bianca en uw schrijver mee naar de auto om de familie met de nieuwe aanwinst een goede reis terug naar Duitsland te wensen. Harley werd liefdevol achterin op de achterbank gezet en zijn nieuwe moeder ging bij hem zitten. Toen ze wegreden keek een blond kopje met twee pikzwarte oogjes uit de achterruit ons aan. 'Je laat me

toch niet gaan ……’ We zijn maar gauw weer koffie gaan drinken. Echte opvangers en bemiddelaars pinken geen traantjes weg.

Intussen hebben we Harley, nu Harry, al weer op een wandeling gezien. En nu hangt hij net zo aan zijn nieuwe mensen als een paar weken geleden aan Bianca!

Veel geluk, klein dingetje!

Zijn wereld leek een aantal jaren ook volledig in orde, maar helaas werd zijn mens ernstig ziek. En dan werkt het bij Voordewindhond zo dat we de hond "terugnemen", Gelukkig gebeurt dat niet vaak, maar als het gebeurt, dan gaan we natuurlijk opnieuw ons best doen een nieuw huis voor hem te vinden.

Ons allertrouwste opvanggezin nam hem een tijdje in huis. Hij leerde daar gezwind wat tamelijk onhebbelijk gedrag af en ontwikkelde zich tot een prima huisgenoot. En zoals zo vaak kwam net toen we dachten, ‘nou, nu is hij wel af; 't wordt tijd dat hij naar een eigen huis gaat’, kwam op een zaterdagochtend, onaangemeld, een oude bekende van de vereniging wandelen in Kootwijk. Het gezin in kwestie heeft al twee honden van ons, Kenzie en Donna, en ze hadden Harley op de site gezien en dachten, weet je wat, we sturen pappa vooruit om eens te gaan kijken.

Al wandelend- behoorlijk vies weer, zoals u ziet- zagen we zich een soort ‘derde liefde op het eerste gezicht’ ontwikkelen. Er moest thuis nog even overlegd worden, maar de wandelaar was er helemaal van overtuigd dat Harley een welkome versterking van het team Windhond zou zijn. En dat was ook zo. Harley doet het fantastisch bij zijn nieuwe twee- en viervoetige roedel!